

Derfor må jeg gentage mit spørgsmål: Hvor langt vil man strække sig fra dansk side? Hvor store indrømmelser vil man give for at opnå et sådant kompromisforslag? Vil man f.eks. støtte det forslag, som i weekenden ligger på bordet om en såkaldt Europæisk Konference, hvor Tyrkiet, ansøgerlandene og EU-landene skulle indgå som et plaster på såret for dem, der ikke kommer med i første optagelsesrunde?

Er det en kompromismulighed, som den danske regering støtter? Det synes jeg vi har krav på at vide, inden beslutningen bliver truffet.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Som sagt i mit første svar: Jeg ser ikke for mig, at vi kommer i den situation på det møde, som hr. Keld Albrechtsen omtalte udenrigsministeren deltager i, at der skal indgås et kompromis. Det møde, der for udenrigsministerens vedkommende ligger lige foran os, er en del af en møderække, der fører frem til den afklaring, der endeligt vil finde sin afslutning på Det Europæiske Råds møde i december måned.

Den danske regering forfægter, kæmper for det standpunkt, jeg allerede har redegjort for, og som udenrigsministeren i går understregede, nemlig samtidighedsmodellen – skal vi kalde den det – men det er klart, at vi ikke er blinde og døve. Vi kan godt se, at der er lande i Europa, der ikke er helt enige med os i det standpunkt; men nu kæmper vi for vores standpunkt, og det vil vi også gøre på det kommende udenrigsministermøde, som hr. Keld Albrechtsen omtalte.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu fremgår det jo af den internationale presse, bl.a. bladet »European Voice« den 16. oktober, at man i mange andre regeringer har den opfattelse, at det er nu, beslutningen skal træffes. Og der ligger altså ifølge de oplysninger et forslag på bordet om, at man træffer beslutning om en såkaldt Europæisk Konference, et organ, der skal oprettes, for at de lande, der ikke kommer med i første runde, kan sidde med i en sådan konference.

Jeg har forstået, at der også vil blive stillet forslag fra Storbritannien og Tyskland om, at Tyrkiet på nuværende tidspunkt skal integreres i processen, Tyrkiet, som jo ikke opfylder menneskerettighederne, for nu at sige det mildt.

Hvad er den danske regerings holdning til det forslag om en europæisk konference, og

hvad er den danske regerings holdning til, at Tyrkiet sidder med ved bordet?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu holder vi os til de ansøgerlande, som er bekendt for hr. Keld Albrechtsen, og som den danske regering argumenterer og arbejder for skal blive medlem af EU. Og i de direkte ansøgerlande, vi kender i dag, som er på listen, og som Kommissionen har vurderet i Kommissionens rapport til Rådet, figurerer Tyrkiet ikke.

Det, vi taler om nu, er, hvordan vi kan indrette processen sådan, at uanset udfaldet på Det Europæiske Råds topmøde i december måned vil der ikke være nogle lande, der føler sig udenfor, for hvem der er en usikker fremtid, og for hvem der ikke er en klar strategi, der fører frem til medlemskab. Det er det, der er vor hovedbestræbelse i alle forhold og helst i samtidighedsmodellen, men kan vi ikke nå den, så er det flest muligt, der skal med fra start.

Dermed også et meget klarere svar til dem, der så ikke måtte komme med fra start – hvis det måtte blive resultatet – og oven i købet et svar, der er indrettet sådan, at selv om de måtte komme ind i forhandlingslokalet et år senere, kan man meget vel forestille sig, at de bliver egentlige medlemmer hurtigere end dem, der var der i forvejen.

Kort sagt en sammenhængende udvidelsesproces, der ikke efterlader spørgsmål for dem, der ikke måtte komme med i første omgang, jf. regeringens hovedstandpunkt: Vi ser helst, at de alle sammen kommer med fra første dag.

Jeg har ikke flere bemærkninger til denne sag, for jeg tror ikke, at vi kommer det nærmere i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det skal forstås sådan, at der er et forslag om den her europæiske konference, og det er noget, som den danske regering har tænkt sig at deltage i forhandlingerne om her i weekenden. Det er mit ene spørgsmål, som jeg egentlig synes, man burde forelægge Folketingets Europaudvalg, således at vi i Europaudvalget kan vide, hvad der foregår. Det er dog ret alvorligt.

Det andet spørgsmål er, om jeg forstod statsministeren korrekt: at Danmark i weekenden vil meddele de andre lande, at der ikke vil blive tale om spørgsmålet om Tyrkiets inddragelse, for det vil Danmark ikke acceptere. Sådan kunne statsministerens svar tolkes, og jeg håber, det